

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale*, inițiată de domnii deputați PNL Alexandru Kocsis-Cristea și Cristian-Tudor Băcanu (Plx.5/2021).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se adoptarea unor măsuri privind soluționarea cu celeritate a cauzelor care au ca obiect controlul de constituționalitate *a priori* exercitat de Curtea Constituțională, respectiv stabilirea unui termen maximal de 45 de zile doar pentru soluționarea obiecției de constituționalitate, precum și posibilitatea amânării pronunțării soluției Curții cu maxim 30 de zile, în toate tipurile de control de constituționalitate, cu încadrarea în termenul maxim de 45 de zile.

II. Observații

1. Precizăm că art. 146 lit. a) din *Constituția României, republicată*, stabilește că jurisdicția constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea lor, indiferent când va avea loc această promulgare.

Potrivit opiniei separate la Decizia Curții Constituționale nr. 637/2020¹, „*Rațiunea acestei prevederi constituționale nu a fost aceea de a stabili termene procedurale pentru activitatea Curții Constituționale, ci de a preciza competența jurisdicției constituționale ratione materiae*”. În Decizia Curții Constituționale nr. 67/2018², Curtea a arătat că „*Declanșarea unor proceduri constituționale de verificare a constituționalității legii înainte de promulgare nu poate fi supusă unor termene de decădere alese arbitrar, ci, așa cum a statuat Curtea Constituțională anterior, într-o jurisprudență constantă, unica limitare este aceea ca legea să nu fi fost promulgată de Președintele statului la data înregistrării sesizării la instanța de contencios constituțional.*” În mod constant, Curtea Constituțională a afirmat că „*în exercitarea controlului de constituționalitate esențial este ca legea să nu fi fost promulgată la data înregistrării la Curtea Constituțională*”. Astfel, legiuitorul constituțional nu prevede termene nici pentru realizarea sesizării de neconstituționalitate, cu excepția termenului incert care este promulgarea legii de către Președinte, dar nici pentru soluționarea de către Curtea Constituțională a sesizării astfel formulată.

Precizăm că prin lege se poate institui un termen în care Curtea Constituțională să se pronunțe asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, însă acesta trebuie să fie un termen rezonabil care să nu afecteze rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției, ținând seama și de modul în care un astfel de termen se corelează cu unele reguli procedurale specifice în fața Curții³.

Menționăm că și în prezent, la nivelul *Legii nr. 47/1992*, sunt reglementate termene în cadrul procedurilor în fața Curții Constituționale: de exemplu, la art. 19 (verificarea constituționalității inițiativelor de revizuire a Constituției), la art. 57 (termenul de amânare a pronunțării), la art. 60 (termenul de redactare a deciziilor, hotărârilor și avizelor Curții). În plus, în *Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale*, aprobat prin *Hotărârea nr. 6/2012*, se instituie un termen de depunere a raportului care nu poate depăși, de regulă, 90 de zile de la data înregistrării sesizării, termen care poate fi mai scurt în cazuri urgente – art. 47 alin. (6) din regulament.

Prin urmare, există la acest moment un cadru legal care stabilește anumite termene pentru procedurile în fața Curții Constituționale.

Semnalăm că era necesar a se avea în vedere dacă prin instituirea acestor termene, ca și a termenului de 45 de zile prevăzut de inițiativa legislativă, fără a

---

¹ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a *Legii pentru completarea art. 5 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauza de utilitate publică*;

² referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor *Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară*;

³ De exemplu, art. 58 alin. (4) din lege care permite redeschiderea dezbaterilor;

se stabili și efectele nerespectării lor, se va realiza scopul reglementării, respectiv soluționarea cu celeritate a cauzelor.

2. Referitor la pct. 1 din inițiativa legislativă, prin care se stabilește un termen maximal de 45 de zile de la primirea sesizării pentru soluționarea obiecției de neconstituționalitate, precizăm că era necesar să se aibă în vedere natura juridică a Curții și rolul său în arhitectura instituțională a statului. Se observă că nici *Codul de procedură civilă* nu prevede un termen maximal pentru soluționarea unui proces aflat pe rolul unei instanțe judecătorești, în sensul art. 126 alin. (1) din Constituție⁴.

De asemenea, instituirea unui termen de 45 de zile pentru soluționarea obiecțiilor de neconstituționalitate nu este corelată nici cu prevederile art. 58 alin. (3) și (4) din *Legea nr. 47/1992*⁵ din care rezultă necesitatea amânării cauzei pentru o mai bună studiere a problemelor sau necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte ce reclamă redeschiderea dezbaterilor, în condițiile în care nu se prevăd situații pentru suspendarea termenului de 45 de zile. Dispozițiile *Codului de procedură civilă* referitoare la suspendare pot fi aplicate în măsura în care Curtea decide cu privire la compatibilitatea lor în condițiile art. 14 din *Legea nr. 47/1992*.

Cu titlu de exemplu, în *Decizia Curții Constituționale nr. 534/2018*⁶, în cazul soluționării unei excepții de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a decis suspendarea cauzei în vederea transmiterii unor întrebări preliminare Curții de Justiție a Uniunii Europene, suspendare care a durat mai mult de 1 an și jumătate. Prin urmare, inclusiv în cazul unei obiecții de neconstituționalitate, este posibilă amânarea/suspendarea cauzei pentru o anumită perioadă de timp, ceea ce ar putea duce la imposibilitatea obiectivă a Curții Constituționale de a se pronunța în intervalul limitat de 45 de zile pe care îl propune inițiativa legislativă.

3. Totodată, cu privire la soluțiile propuse pentru pct. 3 (modificarea art. 57 din *Legea nr. 47/1992*) și pentru pct. 4 din propunere (modificarea art. 60 alin. (1) din *Legea nr. 47/1992*), precizăm că există o necorelare cu dispozițiile din *Legea nr. 47/1992* care reglementează alte atribuții pentru Curtea Constituțională: excepția de neconstituționalitate, conflictele juridice de natură constituțională și celelalte atribuții prevăzute la art. 146 din legea fundamentală.

---

⁴ Justiția se realizează prin ÎCCJ și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege;

⁵ „(3) În situația în care un judecător cere să se întrerupă deliberarea pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul dezbaterii și președintele Curții Constituționale sau cel puțin o treime din numărul judecătorilor Plenului consideră cererea justificată, se va amâna pronunțarea pentru o altă dată, ținându-se seama de urgența cauzei.

(4) Dacă în cursul deliberării se constată necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, președintele Curții Constituționale poate dispune redeschiderea dezbaterilor, luând măsurile procesuale necesare.”;

⁶ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (2) și (4) din Codul civil.

Astfel, instituirea termenului de 45 de zile vizează, potrivit pct. 1 din inițiativa legislativă, doar soluționarea obiecțiilor de neconstituționalitate, în timp ce prevederile art. 57 din *Legea nr. 47/1992* (text general privind amânarea pronunțării) și art. 60 din *Legea nr. 47/1992* (text general privind redactarea actelor Curții Constituționale) vizează și alte competențe ale Curții Constituționale stabilite de art. 146 din *Constituție*. Prin urmare, amânarea pronunțării deciziei cu 30 de zile, cu încadrarea în termenul maximal de 45 de zile instituit doar pentru soluționarea obiecțiilor de neconstituționalitate creează o necorelare a textelor, contrar normelor de tehnică legislativă prevăzute de art. 35 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*⁷.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Parlamentul va decide asupra oportunității adoptării acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Florin-Vasile CÎPU
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Ludovic ORBAN
Președintele Camerei Deputaților

⁷ „Pentru asigurarea unei succesiuni logice a soluțiilor legislative preconizate și realizarea unei armonii interioare a actului normativ redactarea textului proiectului trebuie precedată de întocmirea unui plan de grupare a ideilor în funcție de conexiunile și de raportul firesc dintre ele, în cadrul concepției generale a reglementării”.